

Bài góp ý thứ hai về HĐ & CT

“Kháng chiến? Hay là nhiệm vụ của Trường và Tráng sinh HĐVN trong hoàn cảnh hiện tại. ”

Một tổ chức, một phong trào là một bộ phận trong bánh xe tuần hoàn xã hội. Xã hội tiến, các thành phần trong xã hội phải tiến và ngược lại. Sự dừng lại là đồng nghĩa với thoái hóa, sẽ bị bánh xe xã hội nghiền nát.

Trong hoàn cảnh hiện tại, HĐVN là một thành phần trong tập thể gần một triệu người Việt hải ngoại, và tập thể một triệu người này đang cật lực làm việc, mưu tìm cách thế, nói khác hơn, họ đang thực hiện một cuộc KC với mục đích: trở về.

Nếu HĐVN là một tổ chức giáo dục phi chính trị, HĐVN không thể đảm nhận vai trò giáo dục thanh thiếu niên Việt Nam hải ngoại trong giai đoạn hiện tại được.

Trước ngày CS chiếm miền Nam, người ta thường nghe nói đến việc đem chính trị ra khỏi tôn giáo, học đường...và hôm nay nhìn lại, so sánh phương thức đấu tranh giữa hai miền Nam-Bắc, hay nói khác đi giữa Cộng sản và Tự do, chúng ta thấy rõ CS đã lồng chính trị vào mọi sinh hoạt xã hội. Miền Nam tách chính trị ra khỏi học đường, tôn giáo...rõ ràng miền Nam đã tự mình làm mình mất thế nhân dân (vì văn hóa, tôn giáo, học đường... đều từ nhân dân mà ra) và đặc biệt trong cuộc đấu tranh hôm nay, nếu chúng ta còn bàn tới phi chính trị, tức là HĐVN không tiến theo bước tiến tập thể một triệu người Việt tị nạn, dù phong trào HĐ từ tập thể này mà ra. Chúng ta thấy và có đủ kinh nghiệm để kết luận rằng: Ở đâu có CS là ở đó không có Hướng đạo và ngược lại. Bản chất của CS là thủ đoạn và tàn bạo, phong trào ta chống lại điều đó. Chỉ ngay trong lời hứa thứ nhất về tín ngưỡng tâm linh, ta thấy đã có sự xung khắc giữa CS và HĐ. Nói như thế có nghĩa HĐ chỉ có ở chiến tuyến tự do, chống CS. Một Hướng đạo sinh tương lai không thể là kẻ có đường lối chính trị mập mờ, hàng hai được.

Sơn Dương Đảm Đàng - Trần Thanh Phong